

Remediul lui
Dumnezeu
pentru o lume
care a
înnnebunit

Remediul lui Dumnezeu pentru o lume care a înebunit

Astăzi nu mai este nevoie să insistăm asupra faptului că lumea a înebunit. Această nebie a lumii egoiste se manifestă în esență în toate activitățile vieții naționale și internaționale. Din această cauză, lumea este plină de suferință. În mari zone ale pământului, milioane de oameni mor de foame, iar teama de lucruri și mai rele care vor urma umple inimile oamenilor de pe toate continentele. Se pare că nu există nicio cale de a scăpa de efectul devastator al ceea ce se întâmplă, în ciuda eforturilor depuse de cei mai talentați oameni de stat și conducători ai noștri pentru a schimba situația.

Acesta este momentul prezis de Isus când a spus că „națiunile vor fi în tulburare,

nedumerite de mărire învolburate și de valurile ciudate. Oamenii vor fi îngroziți de ceea ce vor vedea venind asupra pământului” (Luca 21:25,26). Din perspectiva lumii, există motive întemeiate de teamă. Isus a spus că această teamă va fi însoțită de nedumerire; iar cuvântul grecesc tradus aici prin „ ” (nedumerit) înseamnă literal „fără ieșire”. De aceea lumea este cuprinsă de teamă. Oamenii nu văd nicio ieșire din această dilemă, nicio ieșire din nebunia comportamentului uman din această perioadă, pe care Isus a descris-o ca fiind una de „mare suferință, cum nu a mai fost de la începutul lumii până acum și cum nu va mai fi niciodată” (Matei 24:21). (Matei 24:21). În această afirmație, Isus citează în mare parte din profeția lui Daniel, capitolul 12, versetul 1, unde Daniel descrie aceeași perioadă ca „un timp de necaz cum nu a mai fost de când există o națiune”.

Pentru a sublinia cât de gravă va fi această perioadă de necaz, Isus adaugă: „Da, dacă acele zile nu ar fi fost scurtate, niciun om nu ar fi supraviețuit. Dar, pentru binele poporului lui Dumnezeu, acele zile vor fi scurtate” (Matei 24:22). Cu toate acestea, Isus ne asigură că

aceste zile vor fi scurtate prin puterea divină care acționează prin biserica Sa, „cei aleși”. Cu alte cuvinte, Isus este de acord cu punctul de vedere uman că nu există nicio ieșire din această dilemă a nebuniei umane, dar ne mângâie cu gândul că Dumnezeu a pregătit o ieșire, o cale de mântuire pentru rasa umană de la primul drum rău al păcatului și egoismului. Această ieșire pe care Dumnezeu a pregătit-o este cea la care ne referim în titlul nostru ca fiind remediul Său pentru o lume care a înnebunit.

Împărăția

Pe scurt, remediul lui Dumnezeu pentru relele omenirii căzute este împărăția, sau guvernarea, pe care El a promis-o în întreaga Sa Cuvânt. Una dintre aceste promisiuni se referă la venirea marelui Mesia și Rege în împărăție: „Un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat; și domnia va fi pe umărul Lui; și numele Lui va fi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu puternic, Tată veșnic, Prinț al păcii. Creșterea domniei și a păcii Lui nu va avea sfârșit, pe tronul lui David și peste împărăția lui, pentru a o ordona și a o întemeia cu judecată și dreptate, de acum și

până în veac. Zeloșia Domnului oștirilor va împlini aceasta.” Isaia 9:6,7

Domnul a consemnat numeroase profeții pentru a ne da asigurarea că împărăția Lui va fi întemeiată pe pământ, iar în multe cazuri d , această împărăție este numită munte, „muntele Domnului”. În Daniel, capitolul 2, acest munte, conform profeției lui Daniel, apare mai întâi ca o piatră care lovește împărățiile și guvernele necurate ale acestei lumi și devine un munte mare care umple tot pământul. Versetul 45 din acest capitol ne oferă o asigurare minunată cu privire la împărăția lui Dumnezeu. Citim: „După cum ai văzut că piatra a fost tăiată din munte fără ajutorul mâinilor omenești și că a zdrobit fierul, arama, lutul, argintul și aurul, marele Dumnezeu a făcut cunoscut împăratului ce se va întâmpla în viitor: visul este adevărat, iar semnificația lui este certă.” În Isaia, capitolul 25, împărăția lui Dumnezeu este din nou asemănată cu un munte. „Și pe acest munte”, citim, „Domnul oștirilor va pregăti un ospăț minunat pentru toate popoarele lumii. Va fi un banchet delicios, cu vin limpede, bine învechit și carne aleasă”. Isaia 25:6

Binecuvântările Împărăției

Binecuvântările împărăției sunt prezentate cu unele detalii în Mica 4:1-4. Versetul 1 spune: „În zilele de pe urmă, muntele casei Domnului va fi întemeiat în vârful munților și va fi înălțat deasupra dealurilor; și popoarele vor curge spre el.” Este potrivit ca Domnul să compare împărăția Sa viitoare cu un munte. Aceste profeții se adresau în primul rând națiunii Israel, iar națiunea Israel era obișnuită să fie condusă de pe un munte. Muntele Sion din Ierusalim era sediul național al guvernului care conducea Israelul. Aici, pe acest munte, David își exercita controlul guvernamental asupra treburilor Israelului, poporul ales al lui Dumnezeu. Așadar, când în această profeție și în alte profeții Dumnezeu a vorbit despre muntele său care va fi întemeiat în vârful munților, era ușor pentru israelitul devotat să înțeleagă că Dumnezeul său, Iehova, promitea să întemeieze pe pământ un regat mai puternic decât orice altul cunoscut până atunci. Și așa va fi cu adevărat.

În profeția lui Mica despre înființarea împărăției, este introdus un punct suplimentar

de explicație și interes. Aici citim că acest munte al Domnului este „muntele casei Domnului”. Acest lucru era, de asemenea, familiar israeliților în limbajul d . Casa domnitoare a Domnului în Israel era condusă de David și succesorii săi. Dar David și succesorii săi trupești nu vor fi casa domnitoare a viitorului împărăție a lui Dumnezeu pe pământ. În multe cazuri din trecut, casele domnitoare ale națiunilor și imperiilor erau alcătuite dintr-o structură familială în care dreptul de a domni se transmitea la moartea regelui unui alt membru al aceleiași familii.

Acesta este modul în care funcționează casa profetică a Domnului. Această casă este compusă din fiii săi, Isus fiind suprem printre ei. Citim că, atunci când Isus a venit la prima sa venire, „a venit la ai săi, iar ai săi l-au respins. Dar tuturor celor care l-au primit, le-a dat puterea de a deveni fii ai lui Dumnezeu”. (Ioan 1:11,12). Sub Isus, aceștia au fost primii membri ai casei domnitoare a lui Dumnezeu. Dar în tot Israelul nu erau destui care să-L primească pe Isus pentru a li se acorda această onoare; așa că, la timpul potrivit al lui

Dumnezeu, El S-a îndreptat către neamurile păgâne, prin predicarea Evangheliei, pentru a găsi pe cei demni de a completa numărul prestabilit care urma să alcătuiască casa Sa domnitoare. În Noul Testament se scrie mult despre cei care au devenit credincioși de la prima venire a lui Isus și care, prin puterea Duhului Sfânt, au devenit copii sau fii ai lui Dumnezeu. Lor li se promite că, dacă vor rămâne credincioși, vor domni împreună cu Cristos în casa domnitoare a lui Dumnezeu. (Romani 8:16-19). „Duhul mărturisește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu; și dacă suntem copii, suntem și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Cristos. Dar dacă trebuie să împărtășim slava Lui, trebuie să împărtășim și suferințele Lui. Căci socotesc că suferințele din timpul de acum nu sunt vrednice să fie comparate cu slava care va fi descoperită în noi. Căci toată creația așteaptă cu nerăbdare manifestarea fiilor lui Dumnezeu.

Căile Domnului

Profeția lui Mica cu privire la Împărăția lui Dumnezeu declară, în capitolul 4, versetul 1,

că „oamenii vor veni în valuri la ea”. O profeție similară din Isaia 2:2-4 declară că „toate națiunile vor veni în valuri la ea”; și în ambele profeții ni se asigură că mulți dintre oamenii tuturor popoarelor care vor veni în valuri la Împărăția lui Dumnezeu vor spune „Veniți și să ne suim la muntele Domnului, la casa Dumnezeului lui Iacov; și El ne va învăța căile Lui, și vom umbla pe cărările Lui; căci din Sion va ieși legea, și cuvântul Domnului din Ierusalim.” versetul 3

În această profeție, muntele Sionului reprezintă autoritatea divină în împărăția lui Dumnezeu. Prin urmare, aceasta ar reprezenta faza spirituală a acelei împărății, alcătuită din Isus și urmașii săi credincioși și glorificați. Ni se spune că cuvântul Domnului va ieși din Ierusalim. Aici este menționat un aspect mai larg al funcționării împărăției lui Dumnezeu, acel aspect care intră în contact inteligibil cu rasa umană aici pe pământ. Acest contact se va realiza prin intermediul vechilor slujitori ai lui Dumnezeu, precum profeții credincioși din vechime și alții care L-au slujit cu credincioșie pe Dumnezeu înainte de prima venire a lui Isus. Isus a spus că „mulți vor veni

din răsărit și din apus și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în împărăția cerurilor”. (Matei 8:11). Expresia din textul grecesc, tradusă prin „vor sta”, indică faptul că se face referire la elevii care stau în fața Domnului sau învățătorului lor. Așadar, slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu din vechime vor fi cei care vor comunica cuvântul sau legile lui Dumnezeu omenirii în împărăția Sa. Pe aceștia îi putem considera ca fiind Ierusalimul simbolic din profeția lui Mica. Avem aici, așadar, atât faza spirituală, cât și cea pământească a împărăției, cei din faza pământească reprezentându-i pe cei din faza spirituală și comunicând oamenilor legea lui Dumnezeu primită de la Isus și biserica sa.

Oamenii și națiunile din această profeție a împărăției lui Dumnezeu își exprimă dorința de a cunoaște și de a urma calea Domnului. Și în acel timp „El va judeca între multe popoare și va mustra [ebraică: corecta] națiuni puternice îndepărtate; și ele își vor preface săbiile în pluguri și sulile în seceri; nici o națiune nu va mai ridica sabia împotriva altei națiuni și nu vor mai învăța războiul”. Mica 4:3

Este interesant de remarcat aici diferența mare dintre căile Domnului și căile oamenilor egoiști. De-a lungul secolelor, filosofia umană greșită a insistat că singura modalitate de a asigura pacea este să fii pregătit în mod pentru război. Dar aici se vede că calea Domnului este diferită. Când oamenii vor învăța căile Domnului, vor renunța la planificarea și pregătirea pentru război. În schimb, „își vor preface săbiile în pluguri și sulile în seceri”. În loc să continue să construiască armate mari pentru apărare, așa cum se obișnuiește, și astfel să se asigure de pace, „națiunile nu vor mai ridica sabia împotriva altor națiuni și nu vor mai învăța războiul”.

Gândiți-vă ce pas înainte va fi acesta în rezolvarea nebuniei care predomină în lumea de astăzi! O mamă nu va mai simți că fiul ei poate fi trimis pe câmpul de luptă pentru a fi măcelărit. Resursele lumii nu vor mai fi epuizate pentru a întreține vaste instituții militare, pentru că oamenii nu vor mai învăța războiul și nu vor mai practica războiul. Aceasta este calea Domnului, calea care va fi instituită pe tot pământul în împărăția lui Dumnezeu, care va fi întemeiată în vârful

munților, adică dominând treburile tuturor oamenilor. Ne bucurăm de acest aspect al remediului lui Dumnezeu pentru o lume care a înnebunit!

Versetul 4 din profeția lui Mica spune: „Fiecare va sta sub propria viță și sub propriul smochin, și nimeni nu-i va speria, pentru că Domnul Atotputernic a vorbit.” Ilustrația cu viță și smochinul conține accentul pe securitatea economică pentru întreaga omenire. Una dintre cauzele atâtor temeri în lumea de astăzi este lipsa securității economice. Inimile atâtor oameni sunt pline de teamă că își vor pierde mijloacele de trai și vor ajunge să depindă de ajutorul social. Dar atunci nimeni nu-i va mai speria cu amenințări că vor fi evacuați din casele lor sau cu teama de foame pentru ei înșiși sau pentru familiile lor. Nimeni nu-i va speria pentru niciun motiv, și avem cea mai binecuvântată asigurare că „Domnul Atotputernic a vorbit”. Ce asigurare mai bună am putea avea decât aceasta cu privire la viabilitatea și succesul remediului lui Dumnezeu pentru lumea care a înnebunit?

În lumea de astăzi, auzim ocazional pe cineva spunând – chiar și cei care ocupă funcții înalte în guvern – că dacă ar putea convinge oamenii să facă asta sau alta, sau dacă guvernul ar adopta această sau acea lege, am avea pace și securitate. Dar în remediul lui Dumnezeu nu este loc pentru astfel de incertitudini e e. Remediul lui Dumnezeu va fi impus în mod arbitrar și prin puterea divină – muntele casei Domnului – asupra tuturor oamenilor și națiunilor. Ei nu vor avea de ales decât să se supună. Se vor bucura când vor recunoaște cât de minunate sunt căile Domnului. După atâtea secole de așteptare și speranță și, din partea unora, de rugăciune, calea lui Dumnezeu va fi stabilită pe pământ!

Este nevoie de mai mult

Oricât de minunate vor fi binecuvântările împărăției lui Dumnezeu pentru o lume bolnavă de păcat și pe moarte, așa cum sunt prezentate detaliile în profeția lui Mica (4:1-4), ele nu vor fi totuși un remediu pentru toate relele umane. Profeția lui Mica arată că oamenii nu vor mai învăța războiul, așa că nu vor mai fi războaie. Ne asigură că își vor

transforma săbiile în pluguri și sulițele în seceri. Vor folosi resursele dedicate acum menținerii războiului și armamentului pentru promovarea păcii și a bunăvoinței între națiuni. Ne asigură că va exista securitate economică; că nimeni nu se va teme să fie deposedat de casa sa sau să sufere de foame. Toți oamenii vor fi binecuvântați cu prosperitate și belșug în toate aspectele nevoilor umane.

Cu toate aceste binecuvântări de care se bucură rasa umană, totuși, oamenii ar continua să trăiască sub o teribilă povară de durere și suferință, pentru că ar fi în continuare o rasă pe cale de dispariție. Am avea o lume cu spitale răspândite peste tot în toate națiunile, iar acele spitale ar fi pline de oameni care suferă și sunt pe moarte. Am avea în continuare instituții psihiatrice, pline până la refuz. Fiecare casă ar fi afectată mai devreme sau mai târziu de boli cumplite și, în cele din urmă, de moarte sigură. Aceasta nu ar fi o lume ideală. Isus i-a învățat pe ucenicii săi să se roage: „Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ” (Matei 6:10). Nu ne putem imagina că în cer există războaie carnale, nici nu ne putem imagina foamea în cer, nici nu ne putem

imagina boala și moartea. Deci, împărăția lui Dumnezeu va fi un remediu total pentru relele omenirii.

Biblia ne asigură că așa va fi. Într-o profeție deja citată, în care Împărăția lui Dumnezeu este din nou menționată ca un munte, ni se asigură că boala și moartea e să vor fi, de asemenea, distruse. Aceasta este profeția din Isaia 25:6-9. Referindu-se la multe dintre binecuvântările pe care Domnul le va oferi pentru a satisface dorințele oamenilor, ni se spune că pe acest munte Domnul oștirilor „va pregăti un ospăț minunat pentru toate popoarele lumii. Va fi un banchet delicios, cu vin limpede, bine învechit și carne aleasă”.

„Acolo El va îndepărta norul întunecat, umbra morții care planează asupra pământului. Domnul Suveran va șterge toate lacrimile.” Aceasta pare a fi o referire la lipsa de cunoaștere pe care majoritatea omenirii a experimentat-o de-a lungul veacurilor, lipsa de cunoaștere cu privire la Dumnezeu și căile Sale. Marele nor sau vălul ignoranței în această privință a fost aruncat peste toți oamenii și peste națiuni. Tocmai pentru că

națiunile au acest vâl întins peste ele, ele își imaginează că pot instaura pacea în timp ce se pregătesc pentru război. Ele nu pot vedea acum prin acest vâl pentru a înțelege și aprecia căile Domnului. Dar acel vâl va fi îndepărtat, pentru că alte profeții arată că atunci „pământul va fi plin de cunoașterea Domnului, așa cum apele acoperă marea”. Isaia 11:9; Habacuc 2:14

În acest munte sau împărăție a lui Dumnezeu, „El va înghiți moartea în victorie” (Isaia 25:8). O altă traducere exprimă acest lucru într-un mod și mai puternic, spunând că Domnul va învinge moartea în victorie. Da, acel mare dușman, Moartea, va fi învins de forțele împărăției lui Dumnezeu și nu i se va mai permite să distrugă fericirea întregii omeniri. Profeția continuă și spune: „Domnul Dumnezeu va șterge lacrimile de pe toate fețele și va îndepărta ocara poporului Său de pe tot pământul, căci Domnul a vorbit”. Ce lume schimbată va fi sub împărăția lui Dumnezeu, când lacrimile vor fi șterse de pe toate fețele! Lacrimile sunt folosite aici ca simbol al tristeții, al durerii, al suferinței. Dar toate acestea vor fi înlăturate și bucuria va

izbucni în fiecare oraș, în fiecare sat, în fiecare comună, în fiecare zonă rurală.

Profeția continuă spunând că mustrarea poporului Domnului va fi îndepărtată de pe tot pământul. Această mustrare a poporului lui Dumnezeu a fost una dintre caracteristicile domniei păcatului și a morții. Satana și-a stârnit cohortele împotriva celor care slujesc lui Dumnezeu, iar aceștia sunt muștrați, persecutați, denigrați, astfel încât puțini sunt cu adevărat pregătiți și suficient de curajoși pentru a lua o poziție fermă în favoarea căilor lui Dumnezeu, căile dreptății, ale păcii, ale bunăvoinței. Dar pe muntele lui Dumnezeu, „muntele casei Domnului”, mustrarea poporului lui Dumnezeu va fi îndepărtată. Într-una dintre promisiunile împărăției din Biblie ni se spune că „șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana”, marele înșelător și asupritor al poporului, va fi atunci legat. (Apocalipsa 20:2). Cât de minunate sunt perspectivele promisiunilor lui Dumnezeu! Cât de strălucitoare ar trebui să fie speranța noastră datorită promisiunilor lui Dumnezeu! Versetul 9 din Isaia 25 spune: „În ziua aceea se va zice: «Iată, acesta este Dumnezeul nostru; noi L-am

așteptat, și El ne va mântui; acesta este Domnul [Iehova]; noi L-am așteptat, ne vom bucura și ne vom veseli în mântuirea Lui»”.

Este adevărat că oamenii au așteptat și au tânjit după binecuvântările pe care împărăția lui Dumnezeu le va oferi. Ei nu au fost conștienți de sursa acestor binecuvântări. Oamenii s-au referit la noile condiții ca la o utopie și le-au dat alte nume plăcute; dar când aceste binecuvântări se vor revărsa asupra lor în mod e , una dintre principalele binecuvântări va fi înțelegerea sursei lor. Ei vor realiza că marele Dumnezeu al iubirii, care L-a trimis pe Fiul Său să fie Răscumpărătorul și Mântuitorul lumii, este Autorul și Planificatorul acestui grandios proiect care va aduce pace mondială și durabilă, împreună cu sănătate și viață veșnică și cunoașterea Lui și a Fiului Său, ceea ce va fi o binecuvântare în sine, de care puțini din lume s-au bucurat de-a lungul tuturor veacurilor experienței umane.

Confirmarea din Noul Testament

Deși am citat în mare parte din promisiunile lui Dumnezeu consemnate în Vechiul

Testament, aceste promisiuni prețioase sunt toate confirmate de Dumnezeu prin slujitorii Săi în Noul Testament. Citim, de exemplu, despre Isus că El a proclamat Împărăția lui Dumnezeu. Dar nu numai atât, El a mers din loc în loc confirmând mesajul Său rostit prin minunile pe care le-a săvârșit în vindecarea bolnavilor și învierea morților. Apostolul Petru, în Faptele Apostolilor 3:20-24, vorbește despre întoarcerea lui Cristos la a doua Sa venire și spune că atunci lumea se poate aștepta la „vremuri de restabilire a tuturor lucrurilor”. Dumnezeu a prezis aceste vremuri de restabilire prin gura sfinților Săi profeți încă de la începutul lumii. Restabilirea la care se referă Petru aici a fost ilustrată prin minunea pe care tocmai o săvârșise, vindecând un om care era olog din naștere. (Faptele Apostolilor 3:1-8). Ea include și speranța învierii morților, așa cum se arată în versetul 2 din capitolul 4 al cărții Faptele Apostolilor. Apostolul Pavel, mărturisind în fața guvernului roman, a spus că speranța profeților și a bătrânilor lui Israel era că va avea loc o înviere atât a celor drepți, cât și a celor nedrepți. Faptele Apostolilor 24:14,15

Lecția lui Pavel despre înviere

În lecția remarcabilă a lui Pavel despre învierea morților, prezentată în 1 Corinteni, capitolul 15, el spune: „Dar acum Cristos a înviat din morți și a devenit prima roadă a celor adormiți. Căci, după cum moartea a venit prin om, tot așa și învierea morților a venit prin om. Căci, după cum în Adam toți mor, tot așa în Cristos toți vor fi înviați. Dar fiecare în ordinea lui: mai întâi Cristos, ca prima roadă; apoi, la venirea Lui [greacă – prezența Lui], cei care sunt ai lui Cristos. În această narațiune d , Pavel vorbește despre binecuvântările împărăției lui Dumnezeu, pentru că urmează cu afirmația: „Apoi vine sfârșitul, când El va preda împărăția lui Dumnezeu, Tatăl; când va fi desființat orice stăpânire, orice autoritate și putere. Căci El trebuie să domnească până când va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale. Ultimul vrăjmaș care va fi nimicit este moartea.” 1 Corinteni 15:20-26

Cât de cuprinzătoare este gândul că moartea însăși va fi în cele din urmă distrusă! Desigur, aceasta înseamnă că cei care au dormit în moarte vor fi treziți pentru a împărtăși

binecuvântările împărăției cu restul omenirii. Și de ce nu ar fi așa? Cât de nesatisfăcător ar fi să știm că generația actuală de oameni se bucură de o lume perfectă, liberă de toate manifestările de nebie care ne înconjoară astăzi, liberă și de boală și de moarte, și totuși să realizăm că miliarde de oameni care au trăit în trecut nu se bucură de aceste binecuvântări pentru că au murit prea devreme!

Dar nu așa procedează Dumnezeu! Remediul Său pentru o lume care a înnebunit este all- , cuprinzător. Într-un anumit sens, lumea a fost în dezechilibru încă de când omul a păcătuit pentru prima dată împotriva legilor lui Dumnezeu. Fiecare generație a rasei umane a experimentat dezechilibre atât în societate, cât și în viața de familie. Toți au suferit durere și moarte. Toți au fost cuprinși de tristețe și ochii lor s-au umplut de lacrimi când cei dragi au fost loviți de moarte. Ar fi nerezonabil să ne gândim că toate aceste miliarde de oameni se află acum în afara granițelor proviziilor iubitoare ale împărăției lui Dumnezeu.

Există o zicală binecunoscută printre oamenii care suferă și sunt pe moarte: „cât timp există viață, există speranță”. Dar nu putem limita puterea lui Dumnezeu la această zicală. Promisiunile lui Dumnezeu ne asigură că există speranță dincolo de moarte; că morții vor fi readuși la viață în ceea ce, după cum am menționat deja, Biblia descrie ca fiind învierea morților. Isus a spus: „Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși.” (Ioan 5:28,29) Cei care au făcut bine (adică credincioșii din această viață) vor ieși la învierea vieții și vor trăi și vor domni cu Cristos în împărăția Lui glorioasă, care va fi canalul e a de binecuvântare pentru toată omenirea. Ceilalți vor ieși la judecată; adică, vor ieși și vor fi puși în probă și li se va da ocazia să-și dovedească loialitatea față de Dumnezeu în circumstanțele favorabile ale acelei lumi noi. Ce mai putem cere!

În Vechiul Testament, învierea morților este ilustrată în diferite moduri. Cuvântul „înviere” în sine nu este folosit în Vechiul Testament, dar în acea parte a Cuvântului său inspirat, Dumnezeu i-a asemănat pe cei morți cu

prizonierii, iar trezirea lor din moarte cu ieșirea din captivitate. Aceste promisiuni ale unei eliberări din captivitate cu ajutorul lui Dumnezeu sunt atât de cuprinzătoare încât includ întreaga lume a omenirii. Ieșirea lor din moarte este descrisă ca o întoarcere. Moise s-a rugat: „Doamne, Tu ai fost locuința noastră în toate generațiile, înainte ca munții să se fi născut sau Tu să fi dat naștere pământului și lumii. Chiar din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu. Tu transformi omul în țărână și spui: „Întoarceți-vă, copii ai oamenilor.” Psalmul 90:1-3

În Grădina Edenului, Dumnezeu i-a condamnat pe oamenii primii, pe , la distrugere și i-a alungat din grădină pe pământul neterminat, pentru a muri. Atunci au început cu adevărat necazurile omului. Dar Moise ne asigură că acesta nu este sfârșitul relației lui Dumnezeu cu omul. Cei pe care i-a transformat în țărână vor auzi porunca minunată: „Întoarceți-vă, copii ai oamenilor”. Da, Cristos, care a făcut proviziile pentru răscumpărarea și mântuirea lumii prin moartea Sa, va folosi puterea divină pentru a chema

toată lumea moartă a omenirii să se întoarcă în țara celor vii.

Isaia 35:10 conține o altă promisiune minunată privind întoarcerea omenirii din moarte. Acest text spune: „Și cei răscumpărați [cei răscumpărați ca urmare a morții lui Isus pe crucea de la Golgota] ai Domnului se vor întoarce și vor veni la Sion cu cântări și bucurie veșnică pe capetele lor: vor obține bucurie și veselie, iar întristarea și suspinele vor dispărea”. Ce culme potrivită este aceasta pentru speranța strălucitoare care este prezentată lumii suferinde pe tot parcursul acestui capitol! Începând cu versetul al treilea, citim: „Întăriți mâinile slabe, întăriți genunchii care se clatină; spuneți celor cu inimi fricoase: Fiți tari, nu vă temeți; Dumnezeu vostru va veni, va veni cu o răzbunare dă; cu o răzbunare divină va veni să vă salveze”. Isaia 35:3,4

Această promisiune este deosebit de potrivită astăzi. Aceasta este ziua răzbunării lui Dumnezeu asupra unei rase blestemată de păcat și pe moarte. Dar El nu vine doar pentru a răzbuna lumea, căci, după cum arată

această promisiune, răzbunarea este sub forma unei răsplăți. Scopul Său real este să salveze și să binecuvânteze omenirea: „El va veni să vă salveze”.

Isaia continuă: „Atunci ochii orbilor se vor deschide, și urechile surzilor se vor deschide. Atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cânta; căci în pustie vor izvorî ape, și râuri în deșert. Și pământul uscat va deveni un lac, iar țara însetată va fi izvoare de apă; în locuința dragonilor, unde se culcau, va fi iarbă cu stuf și papură” (versetele 5-7). Ce schimbare va însemna aceasta în perspectiva lumii atât de tulburate și pline de frică de astăzi! Versetul 8 spune: „Și acolo va fi o șosea și un drum, care se va numi Calea sfințeniei; cei necurați nu vor trece pe ea, ci va fi pentru cei [adică, pentru beneficiul e al celor necurați, ca o cale de a deveni curați sau dreți și acceptabili înaintea lui Dumnezeu]: călătorii, chiar dacă sunt nebuni, nu se vor rătăci pe ea. Nu va fi acolo niciun leu, nici vreo fiară de pradă; nu se vor găsi acolo; ci cei răscumpărați vor umbla pe ea” (Isaia 35:8,9). Apoi urmează în versetul 10 minunata promisiune a acelui punct culminant al binecuvântării, când cei

răscumpărați ai Domnului se vor întoarce din moarte cu cântece de bucurie veșnică pe capetele lor. Când profetul spune: „Nu va fi acolo niciun leu”, ne amintim de promisiunea din Apocalipsa, capitolul 20, care ne spune că Satana va fi legat în acel moment. Satana este descris în Biblie ca un leu care răcnește, căutând pe cine să devoreze. 1 Petru 5:8

În acea lume nouă, după ce Dumnezeu va fi distrus dușmanii dreptății și va revărsa Duhul Său peste toată făptura, cât de minunate vor fi condițiile! Isaia a scris: „Atunci judecata va locui în pustie, și dreptatea va rămâne în câmpul roditor. Și rodul dreptății va fi pacea; iar efectul dreptății va fi liniștea și siguranța pentru totdeauna. Și poporul meu [întreaga lume a omenirii] va locui într-o locuință pașnică, și în locuințe sigure, și în locuri de odihnă liniștite.” Isaia 32:16-18

Acela va fi momentul în care împărăția lui Dumnezeu va domni pe pământ și remediul său pentru o lume înnebunită va fi pus în aplicare pe deplin. Cât de minunată este perspectiva care ne așteaptă! Cât de minunat este să realizăm că speranța omului pentru

viitor este la fel de strălucitoare ca promisiunile lui Dumnezeu!

Mărturia finală

Mărturia finală a împărăției lui Dumnezeu ne este adusă în cartea Apocalipsa. Există multe referiri la împărăție în această carte, dar dorim să atragem atenția pe scurt asupra unor asigurări pe care le găsim în capitolele 20, 21 și 22. În capitolul 20, așa cum am menționat deja, avem asigurarea legării lui Satan. Ni se asigură că Cristos, împreună cu urmașii Săi credincioși, biserica, va trăi și va domni o mie de ani pentru a împărți binecuvântările promise de Dumnezeu. De asemenea, în acest capitol ni se spune că moartea și iadul vor da înapoi morții d ele care se află în ei și că moartea și iadul vor fi distruse.

În capitolul 21 ni se spune că „Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor și nu va mai fi moarte, nici durere, nici plâns, nici suferință, pentru că lucrurile dintâi au trecut. Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi”. Și mi-a zis: „Scrie, căci aceste cuvinte sunt adevărate și credincioase”

(versetele 4, 5). În ultimul capitol al Bibliei, citim: „Mi-a arătat un râu de apă vie, limpede ca cristalul, care ieșea din tronul lui Dumnezeu și al Mielului. În mijlocul străzii și de o parte și de alta a râului era pomul vieții, care aducea douăsprezece feluri de roade și dădea rod în fiecare lună; iar frunzele pomului erau pentru vindecarea neamurilor.” (Apocalipsa 22:1,2). În versetul 17 din Apocalipsa, capitolul 22, citim: „Duhul și mireasa zic: Vino! Și cine aude să zică: Vino! Și cine este însetat să vină. Și cine vrea să ia apa vieții fără plată.”

Am putea cere mai multe asigurări din Cuvântul lui Dumnezeu că El a oferit într-adevăr un remediu pentru relele unei lumi care a înnebunit? Da, națiunile au nevoie de vindecare, iar în această profeție ni se spune că Dumnezeu a oferit un mijloc pentru vindecarea națiunilor. Să ridicăm, așadar, capetele, alungând temerile și așteptând cu nerăbdare înființarea iminentă a acestei împărății, pentru că avem toate motivele să credem – și unul dintre ele este nebunia actuală a lumii înseși – că împărăția lui Dumnezeu este aproape.